

[Ministeren for Grønland.]

draget mest muligt i byggesektoren og i en eventuel mine- og olievirksomhed i Grønland.

Ministeren for kulturelle anliggender (Nathalie Lind):

Hr. Erhard Jakobsen rettede i går et spørgsmål til mig, fremsatte et ønske om, at dette ting skulle få lejlighed til at diskutere Danmarks radios forhold. Jeg kan kun i dag ganske kort svare, at jeg er imødekommende på dette punkt. Om den nærmere afgrænsning af debatten, hvilket indhold den skal have, vil jeg gerne have lov at komme tilbage, men jeg kan give tilsagn om, at i løbet af et tidsrum på mellem 8 og 14 dage vil jeg kunne have udarbejdet en redegørelse, der derefter kan komme til forhandling her i tinget.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.

Mødet udsat kl. 11.07

Mødet genoptaget kl. 13.00.

Forhandlingen genoptoges.

Formanden:

Vi går nu til anden runde af behandlingen af de to forslag, og i denne omgang er taletiden 10 minutter for ordførere og andre medlemmer, der tidligere har haft ordet.

Kjeld Olesen (S):

Jeg tror, det er meget rigtigt at sige, at enhver regering har sine karaktertræk. Nu har vi lyttet til svarene fra den nye regering efter første runde, og jeg mener, at der især er to karaktertræk, som skinner igennem. Det ene er en vis trang til en løftet pegefinger over for folketinget, og det andet er, hvad jeg vil betegne som en umådelig stædighed.

Statsministeren sagde, at folketinget må være ansvarlig, når det afviser regeringens forslag. Jeg synes, at denne bemærkning

kunne tyde på, at statsministeren ligesom har misforstået noget i den situation, vi befinder os i. Det er først og fremmest regeringen, der har et ansvar, og hvis regeringen vil leve op til sit ansvar, så skal regeringen søge at finde en fællesnævner for et flertal for de forskellige forslag.

Det forslag, regeringen er kommet med om dyrtidsportionerne, tyder på, at man stiler mod det mindst mulige mindretal. Det er blevet afvist af så godt som alle; regeringen og partiet venstre står meget alene. Vi har fået bemærkninger både fra økonomi- og handelsministeren og også fra statsministeren om det med dyrtidsportionerne. Statsministeren sagde, at forslaget betyder reel dækning, og statsministeren kom så med eksemplet på tre dyrtidsportioner, der med tillæg for feriepenge og søgnedagsbetaling jo kom op på 2.640 kr., og hvis man tager en lønmodtager med en trækprocent på 45, ja, så får han med dyrtidsportioner udbetalt 1.452 kr., alt lagt sammen. Og så siger statsministeren, at heroverfor står så de 1.000 kr., man kontant får udbetalt, og så den fordel, der ligger i, at prisstigningerne ikke får det omfang, som de ellers ville have fået.

Og jeg må sige, at det lyder da meget godt. Men når vi snakker om prisstigninger i den forbindelse, så har det jo kun at gøre med prisstigninger, som er begrundet i rent indenlandske årsager. Det, som vi jo vil opdage, er, at prisstigningerne, der naturligvis forårsages af ting udefra, oliepriser, råstofpriser osv., under alle omstændigheder vil slå igennem. Jeg må sige, at de svar, vi har fået fra forskellige ministre, intet rokkes ved de kendsgerninger, der er afgørende i dette spørgsmål. Nemlig for det første, at dyrtidsreguleringen er en erstatning med tilbagevirkende kraft. Og så er det endda kun delvis erstatning. Det er ikke noget tilskud for fremtidige prisstigninger.

Og det andet er spørgsmålet: hvad med næste år? Hvis vi forestiller os, at der ikke om et års tid skulle finde overenskomstforhandlinger sted, at ordningen altså bare løb videre, så ville det, som regeringen her lægger op til, være intet mindre end en konfiskation af lønmodtagernes berettigede penge. Og det er noget af det, der også er rystende ved dette forslag, at man kommer frem med det, der afgørende griber ind i